

- art. 7, 17 i 28 dyrektywy 2004/109/WE ⁽³⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r.;
- art. 14 dyrektywy 2003/6/WE ⁽⁴⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r.?
- 2) Czy przepisy art. 12, 15, 16, w szczególności art. 18 i 19 oraz 42 dyrektywy 77/91/EWG Rady z dnia 31 stycznia 1977 r. w obowiązującym brzmieniu należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że spółka akcyjna w ramach odpowiedzialności określonej w pkt 1 musi zwrócić nabywcy cenę nabycia akcji i przyjąć z powrotem nabyte akcje?
- 3) Czy przepisy art. 12, 15, 16, 18, 19 oraz 42 dyrektywy 77/91/EWG Rady z dnia 31 stycznia 1977 r. w obowiązującym brzmieniu należy interpretować w ten sposób, że wspomniana w pkt 1 odpowiedzialność spółki akcyjnej
- może obejmować również związany majątek spółki [subskrybowany kapitał zakładowy i rezerwy w rozumieniu art. 15 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy] lub
- może istnieć również wtedy, jeżeli jej skutkiem może być upadłość spółki?
- 4) Czy przepisy art. 12 i 13 dyrektywy 2009/101/WE ⁽⁵⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu, które przewiduje unieważnienie z mocą wsteczną nabycia udziałów, w związku z czym w razie unieważnienia umowy zakupu akcji należy przyjąć, że ma ono skutek *ex nunc* (zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 kwietnia 2010 r. w sprawie C-215/08 „E. Friz GmbH”)?
- 5) Czy przepisy art. 12, 15, 16, 18, 19 i 42 dyrektywy 77/91/EWG Rady z dnia 31 stycznia 1977 r. w obowiązującym brzmieniu oraz art. 12 i 13 dyrektywy 2009/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. należy interpretować w ten sposób, że odpowiedzialność jest ograniczona do wartości akcji — a więc w przypadku spółki notowanej na giełdzie do kursu giełdowego akcji — którą mają one w momencie wystąpienia z roszczeniem, w

związku z czym akcjonariusz może w danym przypadku otrzymać mniejszą kwotę niż zapłacona pierwotnie cena jego akcji?

- ⁽¹⁾ Druga dyrektywa Rady 77/91/EWG z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału (Dz.U. 1977, L 26, s. 1).
- ⁽²⁾ Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 345, s. 64).
- ⁽³⁾ Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390, s. 38).
- ⁽⁴⁾ Dyrektywa 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz.U. L 96, s. 16).
- ⁽⁵⁾ Dyrektywa 2009/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 48 akapit drugi traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich (Dz.U. L 258, s. 11).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social número 1 de Córdoba (Hiszpania) w dniu 17 kwietnia 2012 r. — Rafaela Rivas Montes przeciwko Instituto Municipal de Deportes de Córdoba (IMDECO)

(Sprawa C-178/12)

(2012/C 209/04)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Social número 1 de Córdoba

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rafaela Rivas Montes

Strona pozwana: Instituto Municipal de Deportes de Córdoba (IMDECO)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jest zgodna ze wspólnotową zasadą równości (w znaczeniu, jakie nadał jej TSUE) [sytuacja], kiedy dana jednostka organizacyjna administracji publicznej (w tym przypadku IMDECO) dla celów obliczenia dodatku do wynagrodzenia z tytułu stażu pracy swoich pracowników bierze pod uwagę wyłącznie urzędniczy lub pracowniczy charakter stosunku prawnego, który ją z nimi łączy i kiedy na tej podstawie w pierwszym przypadku (personel urzędniczy) przy zastosowaniu obowiązującej, państwowej ustawy dotyczącej urzędników uwzględnia jednolicie

wszystkie uprzednie okresy rzeczywistego świadczenia pracy na rzecz któregośkolwiek z działów administracji publicznej rozumianej ogólnie (to jest zarówno na rzecz danej jednostki organizacyjnej administracji publicznej, w tym przypadku IMDECO, jak i na rzecz jakiegokolwiek innego działu administracji publicznej), natomiast w drugim przypadku (personel zatrudniony na podstawie prawa pracy) przy zastosowaniu obowiązującej, państwowej ustawy dotyczącej pracowników oraz orzecznictwa zawierającego wykładnię tych przepisów uwzględnia jedynie uprzednie okresy rzeczywistego świadczenia pracy na rzecz wspomnianej jednostki organizacyjnej administracji publicznej (IMDECO), lecz tylko wówczas, kiedy w ciągu umów, na podstawie których miało miejsce rzeczywiste świadczenie pracy, nie nastąpiła czasowa przerwa, która pozwalałaby uznać, iż zerwana została zasadnicza jedność stosunku prawnopracowniczego, ponieważ w takim przypadku nie uwzględnia się przepracowanych dni bezpośrednio poprzedzających to zerwanie?

- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie poprzednie (to jest, jeżeli TSUE uzna, iż takie postępowanie organu administracji publicznej — w tym przypadku IMDECO — jest sprzeczne ze wspólnotową zasadą równości), czy uwzględnienie w niniejszej sprawie zasady równości wymagałoby zastosowania tej samej państwowej ustawy dotyczącej urzędników w stosunku do pracowników zatrudnionych na podstawie prawa pracy?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy (Polska) w dniu 23 kwietnia 2012 r. — Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Bydgoszczy

(Sprawa C-190/12)

(2012/C 209/05)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 56 ust. 1 TWE (obecnie art. 63 TFUE) ma zastosowanie do oceny dopuszczalności stosowania przez Państwo Członkowskie przepisów prawa krajowego, które różnicują sytuację prawną podatników w taki sposób, że przyznają, w ramach generalnego zwolnienia podmiotowego, zwolnienie od zryczałtowanego podatku dochodowego w zakresie otrzymanych dywidend funduszom inwe-

stycyjnym mającym siedzibę w jednym z Państw Członkowskich Unii Europejskiej, a nie przewidują takiego zwolnienia dla funduszu inwestycyjnego, będącego rezydentem podatkowym USA?

- 2) Czy odmienne traktowanie funduszy mających siedzibę w państwie trzecim oraz funduszy mających siedzibę w jednym z Państw Członkowskich Unii Europejskiej przewidziane w prawie krajowym w zakresie zwolnienia podmiotowego w dziedzinie podatku dochodowego można uznać za prawnie uzasadnione w świetle postanowień art. 58 ust. 1 lit. a) w zw. z art. 58 ust. 3 TWE (obecnie art. 65 ust. 1 lit. a) w zw. z art. 65 ust. 3 TFUE)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) w dniu 3 maja 2012 r. — Sumitomo Chemical Co. Ltd

(Sprawa C-210/12)

(2012/C 209/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundespatentgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sumitomo Chemical Co. Ltd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on wydaniu dodatkowego świadectwa ochronnego dla środka ochrony roślin, jeżeli zostało wydane ważne zezwolenie na mocy art. 8 ust. 4 dyrektywy 91/414/EWG?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:
- Czy zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1610/96 jest konieczne, aby zezwolenie pozostawało jeszcze w mocy w chwili złożenia wniosku o wydanie świadectwa?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1610/96 należy interpretować w ten sposób, że wniosek o wydanie świadectwa może zostać złożony jeszcze przed rozpoczęciem biegu wymienionego tam terminu?